

Методи нумеричні - Лабораторна робота 3

Уклади лінійних рівнянь

Увага: Інструкції що стосуються перебігу лабораторних занять складені в частині 2 цього документа.

1 Теоритична частина

- Стислі методи
  - зразки Крамера
  - вибіркові методи:
    - * метод ліквідації Gaussa
    - * метод Gaussa-Jordana
  - декомпозиційні методи:
    - * розклад LU за допомогою ліквідації Gaussa
    - * метод Gaussa-Doolittle'a
    - * метод Gaussa-Crouta
    - * метод Choleskiego (Choleskiego-Crouta/Vanachiewicza/корінь квадратний) (для сесметричної матриці)
- методи ітераційні (наближені)
  - метод Jacobiego (iteracji prostej)
  - метод Gaussa-Seidla
  - інше.

На заняттях ми зважуватимемо проблему знаходження рішення нижче згаданого укладу лінійних рівнянь (URL)

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ &\vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n &= b_n \end{aligned} \tag{1}$$

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix} \quad (2)$$

$$\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b} \quad (3)$$

1.1 Безпосередні методи

1.1.1 Метода ліквідації Gaussa

З метою представлення ліквідації Gaussa запишемо уклад(2) у вигляді

$$\begin{bmatrix} a_{11}^{(0)} & a_{12}^{(0)} & \dots & a_{1n}^{(0)} \\ a_{21}^{(0)} & a_{22}^{(0)} & \dots & a_{2n}^{(0)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1}^{(0)} & a_{n2}^{(0)} & \dots & a_{nn}^{(0)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(0)} \\ a_{2,n+1}^{(0)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(0)} \end{bmatrix} \quad (4)$$

де вартості $a_{i,n+1}^{(0)}$ то вільні вирази, які відповідають вартостям b_i з рівняння (2), натомість $\cdot$. Якщо $a_{11} \neq 0$ відняти перше рівняння, помножене через a_{i1}/a_{11} від інших рівнянь ($i = 2, 3, \dots, n$). Отримається тоді редукований уклад, в якому всі елементи першої колони нижче першого рядка будуть нулями:

$$\begin{bmatrix} a_{11}^{(0)} & a_{12}^{(0)} & \dots & a_{1n}^{(0)} \\ 0 & a_{22}^{(1)} & \dots & a_{2n}^{(1)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & a_{n2}^{(1)} & \dots & a_{nn}^{(1)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(0)} \\ a_{2,n+1}^{(1)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(1)} \end{bmatrix} \quad (5)$$

$$a_{ij}^{(1)} = a_{ij}^{(0)} - \frac{a_{i1}^{(0)}}{a_{11}^{(0)}} a_{1j}^{(0)}, \quad i = 2, 3, \dots, n, \quad j = 2, 3, \dots, n.$$

У наступному кроці (оскільки $a_{22}^{(1)} \neq 0$), віднімаємо друге рівняння укладу (5) помножене на $a_{i2}^{(1)}/a_{22}^{(1)}$ від рівняння 3, 4, ..., n. Отримується тоді другий редукований уклад:

$$\begin{bmatrix} a_{11}^{(0)} & a_{12}^{(0)} & a_{13}^{(0)} & \dots & a_{1n}^{(0)} \\ 0 & a_{22}^{(1)} & a_{23}^{(1)} & \dots & a_{2n}^{(1)} \\ 0 & 0 & a_{33}^{(2)} & \dots & a_{3n}^{(2)} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & a_{n3}^{(2)} & \dots & a_{nn}^{(2)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(0)} \\ a_{2,n+1}^{(1)} \\ a_{3,n+1}^{(2)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(2)} \end{bmatrix} \quad (6)$$

$$\text{де } a_{ij}^{(2)} = a_{ij}^{(1)} - \frac{a_{i2}^{(1)}}{a_{22}^{(1)}} a_{2j}^{(1)}, \quad i = 3, \dots, n, \quad j = 3, \dots, n.$$

Виконуючи аналогічні перетворення для нижче розташованих рядів, по $n - 1$ кроках отримується уклад з верхньою трикутною матрицею:

$$\begin{bmatrix} a_{11}^{(0)} & a_{12}^{(0)} & \dots & a_{1,n-1}^{(0)} & a_{1n}^{(0)} \\ 0 & a_{22}^{(1)} & \dots & a_{2,n-1}^{(1)} & a_{2n}^{(1)} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & a_{n-1,n-1}^{(n-2)} & a_{2n}^{(n-2)} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & a_{nn}^{(n-1)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_3 \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(0)} \\ a_{2,n+1}^{(1)} \\ \vdots \\ a_{3,n+1}^{(n-2)} \\ a_{n,n+1}^{(n-1)} \end{bmatrix} \quad (7)$$

Узагальнюючи, уклад (7) отримуємо створену так звану розширену матрицю $\mathbf{A}_r$ укладу (2) що виникла через сполучення матриці $\mathbf{A}$ і вектора вільних виразів $\mathbf{b}$ ($\mathbf{A}_r = [\mathbf{A}\mathbf{b}]_{n \times n+1}$). Потім на тій матриці робиться серія перетворень (заміщення рядів через їх лінійні комбінації), в такий спосіб, щоб обнуляти наступні елементи матриці нижче головної діагоналі, тобто згідно із зразком:

$$a_{ij}^{(k)} = a_{ij}^{(k-1)} - \frac{a_{ik}^{(k-1)} a_{kj}^{(k-1)}}{a_{kk}^{(k-1)}}$$

$$k = 1, 2, \dots, n - 1$$

$$j = k + 1, \dots, n + 1$$

$$i = k + 1, \dots, n$$

Після отримання укладу (7) розв'язок можна отримати вчиняючи зворотну редукцію. Вартість x_n безпосередньо з останнього рівняння укладу (7): $x_n = c_n/t_{nn}$. Тоді в інших рівняннях n - колону можемо перенести на праву сторону рівняння, зменшити розмір URL до $n - 1 \times n - 1$ і знову в легкий спосіб вирахувати невідому x_{n-1} . Таку схему повторюємо, поки не отримаємо всі шукані вартості.

```

Dane: A, b, N
Wyniki: Ur
Ur ← [Ab];
for k ← 1 to N - 1 do
  if A(k, k) = 0 then
    return error;
  end if
  for j ← k + 1 to N + 1 do
    for i ← k + 1 to N do
      Ur(i, j) = Ur(i, j) -  $\frac{U_r(i, k)}{U_r(k, k)} \cdot U_r(k, j)$ ;
    end for
  end for
end for

```

Algorytm 1: Метод ліквідації Gaussa

```

Dane: Ur, N
Wyniki: x
x ← 0;
for i ← N to 1 do
  S ← 0
  for j ← i + 1 to N do
    S ← S + Ur(i, j) · x(j);
  end for
  x(i) ←  $\frac{U_r(i, n+1) - S}{U_r(i, i)}$ ;
end for

```

Algorytm 2: Зворотна редукція

Вище згадані дії можна записати як:

$$x_n = a_{n,n+1}^{(n-1)} / a_{nn}^{(n-1)}$$

$$x_i = \frac{1}{a_{ii}^{(n-1)}} \left(a_{i,n+1}^{(i-1)} - \sum_{j=i+1}^n a_{ij}^{(i-1)} x_j \right) \quad \text{dla } i = n-1, n-2, \dots, 1 \quad (8)$$

1.1.2 Метод Гаусса-Жордана

В ліквідації Гаусса обнуляємо тільки нижчі елементи (або вищі) діагонали головної матриці. Модифікація вище згаданого алгоритму, полягає у обнуленні однаково нижніх і вищих елементів діагонали, веде до методу Гаусса-Жордана. Метод має перевагу над звичайною ліквідацією Гаусса, не потрібна зворотна редукція з метою отримання рішення. Матриця укладу перетворювана до одиничної матриці, і рішення отримується в деякій мірі 'автоматично' в останній колоні матриці $\mathbf{A}_r$ (вектор вільних виразів).

У кожному k - кроку виконання алгоритму Гаусса-Жордана, k -рядок матриці $\mathbf{A}_r$ поділений на елементи $a_{kk}^{(k-1)}$. Наступний рядок цього помножений на $a_{i1}^{(0)}$ є віднятий від кожного i - того рядка ($i \neq k$), так щоб обнулили всі елементи k колони поза елементом, лежачим наголовній діагоналі.

Так отже, перетворення укладу рівнянь (4) по першому кроці цього методу дає уклад постаті:

$$\begin{bmatrix} 1 & a_{12}^{(1)} & \dots & a_{1n}^{(1)} \\ 0 & a_{22}^{(1)} & \dots & a_{2n}^{(1)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & a_{n2}^{(1)} & \dots & a_{nn}^{(1)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(1)} \\ a_{2,n+1}^{(1)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(1)} \end{bmatrix} \quad (9)$$

У наступному кроці друге рівняння ми ділимо двохсторонньо на $a_{22}^{(1)}$ і від i - рядка ($i = 1, 3, \dots, n$) віднімаємо другий рядок помножений на $a_{i2}^{(1)}$. У такий спосіб отримуємо уклад:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & a_{1n}^{(2)} \\ 0 & 1 & \dots & a_{2n}^{(2)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & a_{nn}^{(2)} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(2)} \\ a_{2,n+1}^{(2)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(2)} \end{bmatrix} \quad (10)$$

Наприкінці, по $n-1$ кроках ліквідації уклад перетворюваний до постаті

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{1,n+1}^{(n)} \\ a_{2,n+1}^{(n)} \\ \vdots \\ a_{n,n+1}^{(n)} \end{bmatrix} \quad (11)$$

де права сторона укладу є рішенням.

Алгоритм методу Gaussa-Jordana можна описати наступним чином:

- Утвори розширену матрицю $\mathbf{A}_r$ для укладу $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$
- Для кожного k -такого рядка ($k = 1, 2, \dots, n$) матриці $\mathbf{A}_r$:
  - Для кожного j -такого елементу k -того рядка, поділи j -той елемент на елемент $\mathbf{A}_r(\mathbf{k}, \mathbf{k})$

$$a_{kj}^{(k)} = a_{kj}^{(k)} / a_{kk}^{(k)} \quad (12)$$

$$j = 1, 2, \dots, n + 1$$

- Для кожного i -такого ($i = 1, 2, \dots, n, i \neq k$) рядка
Для $j = 1, 2, \dots, n + 1$

$$\lambda_i = \frac{a_{ik}^{(k-1)}}{a_{kk}^{(k-1)}} \quad (13)$$

$$a_{ij}^{(k)} = a_{ij}^{(k-1)} - \lambda_i a_{kj}^{(k-1)}$$

1.1.3 Розклад LU, метод Gaussa-Doolittle'a

Іншим способом рішення URL є декомпозиційні методи. Опіраються вони на перетворення матриці $\mathbf{A}$ на добуток двох трикутних матриць: нижньої $\mathbf{L}$ (ang. lower) верхньої $\mathbf{U}$ (ang. upper):

$$\mathbf{A} = \mathbf{LU} \quad (14)$$

Щоб розклад був однозначний засновується, що всі елементи діагоналі матриці $\mathbf{L}$ або $\mathbf{U}$ рівні 1 (метод Gaussa-Doolittle'a або Gaussa-Crouta).

Зважаючи на (14) і (3) отримуємо

$$\mathbf{LU}x = b \quad (15)$$

Таким чином розв'язок URL можна поділити на 2 етапи. В першу чергу розв'язується

$$\mathbf{L}y = b \Rightarrow y = \mathbf{L}^{-1}b \quad (16)$$

а потім

$$\mathbf{U}x = y \Rightarrow x = \mathbf{U}^{-1}y \quad (17)$$

Розклад LU за допомогою методу Gaussa-Doolittle'a описується нижче виразом:

$$u_{ij} = a_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} l_{ik} u_{kj} \quad \text{dla } j = i, i + 1, \dots, n$$

$$l_{ji} = \frac{1}{u_{ii}} \left(a_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} l_{jk} u_{ki} \right) \quad \text{dla } j = i + 1, i + 2, \dots, n$$

$$i = 1, 2, \dots, n$$

```

Dane:  $n, (a_{ij})$ 
Wyniki:  $l_{ij}, u_{ij}$ 
for  $k \leftarrow 1$  to  $n$  do
   $l_{kk} \leftarrow 1$ ;
  for  $j \leftarrow k$  to  $n$  do
     $u_{kj} \rightarrow a_{kj} - \sum_{s=1}^{k-1} l_{ks}U_{sj}$ 
  end for
  for  $i \rightarrow k+1$  to  $N$  do
     $l_{ik} \rightarrow a_{ik} - \sum_{s=1}^{k-1} l_{is}U_{sk}/u_{kk}$ 
  end for
end for

```

Algorytm 3: Розклад LU за допомогою методу Gaussa-Doolittle'a

1.1.4 Вибір основних елементів

У всіх вищезгаданих методах існує можливість виникнення нульових, або дуже малих елементів на діагоналі матриці $\mathbf{A}$, що є приводом нестабільності нумеричного алгоритму. Тому також на практиці застосовується їх змодифікована версія. Засновується, що в кожній ітерації до ліквідації елементів вибирається елемент з найбільшою щодо модуля вартістю (ang. pivoting). Вирізнити можна два способи вибору

- частковий вибір основного елементу - полягає у вишукуванні перед кожним k -тим кроком мінливих ліквідацій найбільшого щодо модуля елементу з числа елементів, що знаходяться нижче k -тої колони. Після установлення номера r рівняння, в якому цей елемент виступає, рядок при номері r замінюваний є місцем з рядком при номері k . Чинності переставлення рядків мусить супроводжувати зміна знаків в довільному з числа рівнянь, що переставляються, якщо визначник матриці напівчинник укладу, що виник, в результаті переставлення рядків має бути рівний визначникові матриці факторів вихідного укладу.
- повний вибір основного елементу – в k - кроці знайдений є найбільший щодо модуля елемент в цілій матриці [...]. Після установлення номера r рядка і номера s колони настає перестановка рядка при номері r з верхем при номері k , а потім колони при номері s з колонами при номері k . Число перестановок рядків і колон є запам'ятана і враховується при обчисленні визначника факторів матриці.

1.2 Методи ітераційні

1.2.1 Метод Яcobієго (метод простої ітерації)

Змінємо уклад (1) до постаті:

$$\begin{aligned}x_1 &= c_1 + d_{12}x_2 + \dots + d_{1n}x_n \\x_2 &= c_2 + d_{21}x_1 + \dots + d_{2n}x_n \\&\vdots \\x_n &= c_n + d_{n1}x_1 + d_{n2}x_2 + \dots\end{aligned}\tag{18}$$

де

$$\begin{aligned}c_i &= b_i/a_{ii} \quad \text{dla } i = 1, 2, \dots, n \\d_{ij} &= -a_{ij}/a_{ii} \quad \text{dla } i = 1, 2, \dots, n; j = 1, 2, \dots, n; i \neq j\end{aligned}\tag{19}$$

Приймаючи

$$C = \begin{bmatrix} c_1 \\ c_2 \\ \dots \\ c_n \end{bmatrix} \text{ oraz } D = \begin{bmatrix} 0 & d_{12} & \dots & d_{1n} \\ d_{21} & 0 & \dots & d_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ d_{n1} & d_{n2} & \dots & 0 \end{bmatrix}\tag{20}$$

уклад (18) можна записати матрично

$$x = C + Dx\tag{21}$$

На підставі останнього рівняння сконструйований ряд наближень

$$x^{(k+1)} = C + Dx^{(k)}\tag{22}$$

де за початковий вектор x^0 довільний, найчастіше приймається $x^0 = C$.

Кажучи інакше, $(k + 1)$ приближення i -тїєї невідомї укладу рївнянь можна вирахувати за допомогою

$$x_i^{(k+1)} = \frac{b_i - \sum_{j=1, j \neq i}^n a_{ij} * x_j^{(k)}}{a_{ii}}\tag{23}$$

Як умову кїнцевого виконання ітерації можна подати:

- $\sum_{i=1}^n |x_i^{(k+1)} - x_i^{(k)}| < tol$, або
- $\sum_{i=1}^n |\tilde{b}_i^{(k)} - b_i| < tol$, де $\tilde{b}^{(k)} = Ax^{(k)}$

де tol – задана докладнїсть.

Необхїдною умовою збїжностї ряду наступних наближень є:

$$\wedge_{i \in \{1, 2, \dots, n\}} |a_{ii}| > \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}|\tag{24}$$

або

$$\wedge_{j \in \{1, 2, \dots, n\}} |a_{jj}| > \sum_{i=1, i \neq j}^n |a_{ij}|\tag{25}$$

Таблиця 1: Функції імплементуючі операції на матрицях

Функція	Опис
$\det(A)$	визначник матриці
$\text{cond}(A)$	число обумовленості матриці
$\text{norm}(A,)$	норма матриці
$\text{inv}(A)$ A^{-1}	обернена матриця
$\text{pinv}(A)$	псевдообернена матриця
$\text{lu}(A)$	розклад LU матриці
$\text{chol}(A)$	розклад Choleskiego
$\text{eig}(A)$	власні значення
$\text{qr}(A)$	розклад QR матриці

1.3 Octave/Matlab і URL

В програмах типу Matlab існує показна бібліотека функцій можливих розв'язаних операцій на матрицях і векторах, завдяки чому, у багатьох випадках зайве є письмо власних процедур. Їх частина разом з коротким описом за-ключає Таблиця (1).

Згідно з теорією, щодо рішення URL, записаного у вигляді $Ax = b$ в програмі Matlab/Octave можна скористатися порадою

```
>> x = inv(A) * b
```

або

```
>> x = A^-1 * b
```

На практиці рекомендовано є вживання лівобічного оператора ділення

```
>> x = A \ b
```

оскільки вище згадана дія набагато швидша, ніж розв'язування URL через явне відвертання матриці.

1.4 Завдання

В програмі Octave познайомся з дією і способами виклику нижче поданих функцій:

- size
- sum
- triu
- diag

2 Вправи

Під час занять ми шукатимемо рішення układu рівнянь лінійних постатей :

$$\begin{aligned} 3x_1 + x_2 - x_3 &= 6 \\ -x_1 + 5x_2 - x_3 &= 10 \\ 2x_1 + 4x_2 + 8x_3 &= 2 \end{aligned} \quad (26)$$

1. Створи документ `main.m`, а в ньому сформуй змінні `A` і `b` що є відповідно матрицею факторів і вектором вільних виразів układu (26).
2. Розв'яжи вище згаданий уклад рівнянь за допомогою оператора лівобічного ділення (рішенням є цілі числа).
3. На підставі алгоритмів 1 і 2 напиши (у окремій папці) функцію розв'язку URL за допомогою методу ліквідації Gaussa без вибору основного елемента. Постать її виклику то:

```
[x, Ur] = f_gauss(A,b)
```

де `A` – квадратна матриця факторів, `b` – вектор вільних виразів, `x` – шуканих (рішення URL), `Ur` – розширена матриця układu, перетворена до трикутної верхньої матриці.

Увага: Матриця `Ur` утворена згідно з алгоритмом 1 не буде матрицею з нулями нижче (тих елементів невикористовується на подальшому етапі обчислень)діагоналі.

Увага 2: : Перед початком головного циклу алгоритму зворотної редукції вектор `x` **належить** відповідно започаткувати (`x` то не скаляр, тільки вектор нульовий при 1 колоні і n рядках, де n то ступінь матриці `A`).

Увага 3: У Octave оператор `==` то не то саме `=`.

Увага 4 (Для тих, які ужили функцію `size` то визначення ступеня матриці): Прошу звернути увагу на те що повертає ця функція залежно від поданих вхідних і вихідних параметрів ($\rightarrow$ `help size`).

4. У середні skrypu `main.m` виклич написану функцію `f_gauss` на користь змінних `A`, `b`. Коректність функції можна перевірити порівнюючи її результат зрішенням, отриманим в завдан. 2.
5. Зроби розклад матриці `A` на матриці трикутну нижню і вищу за допомогою функції програми Matlab/Octave `lu`. Постаті виклику цієї функції можна перевірити вписуючи `help lu` в лінії команд.
6. На підставі алгоритму 3 заімплементуй розклад LU за допомогою методу Gaussa-Doolittle'а без вибору основного елементу. Виклик функції повинен виглядати наступним чином:


```
[L, U] = f_gauss_doolittle(A)
```
7. Перевір коректність заімплементованої через функцію, порівнюючи повернений через неї результат з результатом виклику функції `[L,U]=lu(A)`.
8. Напиши функцію, яка розв'язує URL за допомогою методу простої ітерації (розділ 1.2.1 → зразки (20),(22)). Її декларація повинна виглядати:


```
[xx, kk] = f_jacobi(A,b, k_max, tol)
```

 де `A` – квадратна матриця векторів, `b` – вектор вільних виразів, `k_max` – максимальна кількість ітерацій, `tol` – докладність розв'язку `xx` – вартість шуканих (розв'язок URL), `kk` – номер ітерації на якій закінчено обчислення.
9. Розв'яжи уклад рівнянь із завдання 1 за допомогою функції `f_jacobi`. Чи цей уклад рівнянь виконує умови збіжності методу простої ітерації? Подай приклад такого URL, для якого метод Якобієго розходиться. Перевір дію свого методу для цього прикладу.
10. Напиши функцію `f_gauss_jordan` на підставі алгоритму, описаного в розділі 1.1.2 (зразки (12),(13)). Постать її виклику то:


```
[x] = f_gauss_jordan(A,b)
```

 де `A` - квадратна матриця факторів, `b` - вектор виразів вільних, `x` - вектор шуканих (рішення URL).
11. (Для охочих) Перепиши функції `f_gauss`, `f_gauss_jordan` і `f_jacobi`, так щоб обчислення виконувались на цілих рядках (оператор `:`), не на кожному елементі рядка окремо.
12. ((Для охочих) Спробуй розв'язати за допомогою написаної собою функції `f_gauss` уклад лінійних рівнянь $Ax = b$, де

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \\ -2 & 1 & 3 \end{bmatrix}, b = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -3 \end{bmatrix}$$

Його розв'язком є вектор $x = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}$. Що є приводом для помилкової дії функції?? Доповни алгоритм про частину, імплементуючу вибір часткового основного елементу, щоб функція давала правильний результат.